

det danske Samfund undergaaet en Forvandling, en Omvæltning, kan man sige, som intet andet Samfund i disse 50 Aar. Det er næsten som en Udvikling fra Middelalder til Nytid. Det er givet, at efter en saa mægtig Udvikling, som disse 50 Aar har været Vidne til i alle Henseender, er og maa Straffeloven være fuldkommen forældet og trænge i højeste Grad til en Revision, der bringer den i Overensstemmelse med Nutidens sociale Tilstande, Nutidens Retsfølelse og Retsbevidsthed. Jeg griber altsaa her Lejligheden til at sige, at naar nu Retsreformen forhaabentlig gennemføres, ønsker vi, at det næste Skridt maa blive Straffelovens Revision, og at det ikke maa vare alt for længe, inden vi gør dette Skridt, der for øvrigt er et ganske nødvendigt Supplement til Retsreformen.

Dermed være ogsaa fra vor Side denne Reform anbefalet paa det varmeste. Forhaabentlig vil de Ord, jeg her i al Korthed har sagt i Tilslutning til den ærede Ordfører, kunne blive de sidste, der overhovedet lyder fra vor Side i denne Sag.

Alfred Christensen: For saa vidt som vi alle mere eller mindre er bundne til Vaner og nødig fraviger den Sæd og Skik, vi er vokset op i, og som vi har plejet at udøve, kan man sige, at det hele Folk i sin Rod er konservativt, selv om det maaske ikke endnu i sin store Flerhed har meldt sig ind i „Det konservative Folkeparti“. Som det store Folk er konservativt, saaledes er Danmarks Rigsdag et tro Spejlbillede af Befolkningen. Vi ser det ved alle de Lejligheder, hvor der skal lovgives om noget, der rykker op i de daglige Vaner. Jeg mindes for en Snes Aar siden, at der blev fremsat et fuldt færdigt, vel udregnet Lovforslag om at bytte Alenmaalet bort med Metermaalet. Meteren var udregnet; der kunde ikke være Tvivl om den, der kunde ikke lages en Tomme fra og ikke lægges en Millimeter til, den var, som den skulde være. Men Lovforslaget laa, som det laa, et dertil indrettet Udvalg, og det laa der længe, og da jeg som en nogenlunde ivrig Bybeboer en Gang spurgte Udvalgets Formand: „Naar faar vi da den Meter?“, svarede han ganske rolig: „Den ligger og gror, og naar Tidens Fylde kommer, vil De se den over Jorden og glæde Dem derved.“ Denne ærede Formand for int Udvalg sidder nu i Landstinget, og jeg haaber, han vil mindes disse Ord og tænke paa, at det er gaaet nærværende

Sag om end ikke ganske paa samme Maade saa dog omtrent paa samme Maade. Den er ogsaa i Færd med at gro, og der er Tegn fremme, som viser, at den er i Færd med at gro saaledes, at den ikke blot sætter Blade, men ogsaa Frugt.

Jeg vil minde om, at i Halvfemserne havde vi en meget stor Sag paa Dagsordenen, nemlig det første Skridt til en almindelig Ulykkesforsikring. Da gik Flertalspartierne den den Gang meget ekstraordinære Vej — husk paa, hvor nær det var ved Provisorietiden — at vælge en Mand udenfor Flertalspartierne til Ordfører. Vi valgte her i Folketinget den Gang Bramsen til Ordfører, og Bramsen skilte sig godt ved det Ordførerskab. Det var vor Mening, at dette Lovforslag skulde blive til Lov, og det blev til Lov, og det blev en god Lov. Jeg mindes fremdeles at have hørt det ærede Medlem fra Børgense staa her paa sin Plads i Salen for Enden af Bordet og beklage sig over, at der ikke syntes at være Brug her i Salen for Folk med alle Dialekter — særlig den jyske Dialekt var stærkt søgt, men den fynske var ikke meget betroet —, og lige paa det Tidspunkt passede det, men senere hen, da atter en stor Sag skulde løftes — Grundlovssagen —, der som en lille bitte Grundlovsspire havde ligget skjult i mange Aar, viste det sig, at da den kom op af Jorden, var den et stort Træ, og da det skulde sætte Frugt, blev det en Fynbo, nemlig det ærede Medlem fra Børgense, som den Gang ikke tilhørte Flertalspartierne, der blev valgt til Ordfører i dette Ting, et Tegn paa, at denne Sag kunde og skulde føres igennem, og nu gentager det samme Fænomen sig (*Klaus Berntsen*): Mener De ikke Medlemmet fra Assens?. Jo selvfølgelig, jeg mener det ærede Medlem fra Assens (*Klaus Berntsen*). Ja, de Herre behøver kun at høre Maalet, saa kan de straks høre, at det er det ærede Medlem fra Assens, jeg mener. Jeg siger altsaa, at det samme oplever vi nu. Flertalspartierne har sluttet sig sammen om at vælge en Ordfører fra et af Mindretallene, idet de har valgt det ærede Medlem fra Gudme (*Emil Petersen*), altsaa ogsaa et Medlem fra en fynsk Kreds, og jeg kan kun sige, at ligesom Folketinget de tidligere Gange har befundet sig vel ved at vælge en Ordfører udenfor Flertallet, saaledes har det nu befundet sig vel derved, og min Tak skal lyde til det ærede Medlem fra Gudme for hans udmærkede Arbejde og gode Ordførerskab i denne Sag. Men der skal tillige lyde en bestemt Til-